

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D. a soudců JUDr. Zdeňka Konečného a JUDr. Ivany Losové ve věci

nezletilé: **XXXXX**, narozená dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupená kolizním opatrovníkem městem Kyjov
IČO 00285030, sídlem Masarykovo náměstí 30/1, 697 01 Kyjov

dcery rodičů: **M.D.**, narozená dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupená advokátkou Mgr. Evou Neradilovou
sídlem Velkomoravská 1, 695 01 Hodonín

M.K., narozený dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupený advokátkou Mgr. Evou Neradilovou
sídlem Velkomoravská 1, 695 01 Hodonín

za účasti
navrhovatelky a): **H.K.**, narozená dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupená advokátkou Mgr. Veronikou Kučerovou
sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno

a navrhovatele b): **A.K.**, narozený dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupený advokátkou Mgr. Veronikou Kučerovou
sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno

o úpravu styku s prarodiči, o odvolání navrhovatelů proti rozsudku Okresního soudu v Hodoníně ze dne 24. 3. 2025, č. j. 0 P 135/2024-142,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se **potvrzuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Výše uvedeným rozsudkem soud I. stupně rozhodl tak, že návrh navrhovatelů (prarodičů) na úpravu styku s nezletilou XXXXX zamítl (výrok I.) s tím, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.). Po provedeném dokazování dospěl soud I. stupně ke skutkovému závěru, že v současné době není v nejlepším zájmu nezletilé XXXXX soudně upravovat její styk s prarodiči, neboť vztahy v rodině jsou značně narušeny i s ohledem na probíhající soudní řízení v rámci rodiny, přičemž nezletilá se s prarodiči ze strany otce nestýká již 2 roky (s babičkou) a 1 rok (s dědečkem) a o soudní úpravu styku dle svého opakovaného vyjádření nejeví zájem. Za použití ustanovení § 927 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“) návrh zamítl a uzavřel, že nebyla zjištěna taková trvalá vazba nezletilé XXXXX včetně jejího citového vztahu s prarodiči, která by vyžadovala soudní úpravu styku a současně nedostatek jejího styku s prarodiči pro ni nepředstavuje újmu. Nezletilá výslovně uvedla, že stávající stav, kdy se s prarodiči nestýká, jí vyhovuje, protože se jí nelíbí vyjadřování babičky ze strany otce o matce a o druhé babičce, též vnímá a dotýká se jí napětí v rodině.
2. Proti tomuto rozsudku soudu I. stupně podali odvolání navrhovatelé prostřednictvím své právní zástupkyně. V něm namítli naplnění odvolacích důvodů uvedených v ustanovení § 205 odst. 2 písm. b), c), d), e) a g) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), kdy soud I. stupně nepřihlédl k navrhovateli tvrzeným skutečnostem, řízení je postiženo jinou vadou, která mohla mít za následek jiné rozhodnutí ve věci, soud I. stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, soud I. stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a rozhodnutí soudu I. stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Odůvodnění rozsudku soudu I. stupně (viz bod 22.) je postaveno na mylném předpokladu, že nezletilá nemá k navrhovatelům trvalou vazbu, aniž by bylo přihlédnuto ke skutečnosti, že nezletilá XXXXX strávila s navrhovateli 8 let svého života ve velmi intenzivním a zcela nadstandartním kontaktu. Celý rozsudek soudu I. stupně vyznívá velmi tendenčně a povrchně, přičemž nezletilá v rodinném konfliktu sehrála funkci jakéhosi rukojmí, což jednoznačně není a nikdy nemohlo být v jejím nejlepším zájmu. K vyhrocení rodinného konfliktu došlo dne 25. 3. 2023, a tímto dnem navrhovatelé přišli o svoji doposud jedinou vnučku, kterou do té doby velmi aktivně podporovali a pomáhali s jejím všestranným vývojem, proto se snaží tímto způsobem domoci obnovení styku s ní. Soudní řízení je pro ně velmi bolestivé a vnímají, že nenadálým upřením styku s nezletilou se zásadně snížila kvalita jejich života. Navrhovatelé mají enormní zájem na odstranění konfliktu s rodiči nezletilé, chtějí si věc vyříkat, což se ale doposud nepodařilo. Závěrem navrhl, aby odvolací

soud napadený rozsudek soudu I. stupně změnil tak, že styk navrhovatelů s nezletilou obnoví v navrhovaném rozsahu, eventuálně rozhodnutí soudu I. stupně zruší a věc mu vrátí k dalšímu řízení.

3. Právní zástupkyně rodičů v písemném vyjádření k odvolání navrhovatelů zdůraznila, že rodiče jsou na rozdíl od navrhovatelů přesvědčeni, že rozhodnutí soudu I. stupně je věcně správné a v nejlepším zájmu nezletilé XXXXX. Vztahy v rodině byly narušeny již před datem 25. 3. 2025, a to zejména z důvodů chování navrhovatelky a), neboť teprve od tohoto data si rodiče plně uvědomili její nezdravé chování a její patologickou osobnost. Navrhovatelé již v období narození nezletilé XXXXX veřejně vyjadřovali pochybnost o otcovství jejich syna M.K. k nezletilé, a dokonce opakovaně požadovali provedení genetických testů otcovství. Ačkoliv navrhovatelé nyní líčí čas strávený s vnučkou velmi pozitivně, navrhovatelka a) měla potřebu vnučku natáčet, dehonestovat druhou babičku a tento záznam dále šířit po sociálních sítích. O náhledu navrhovatelů na rodinné vazby pak vypovídá i skutečnost, že navrhovatelé si po narození XXXXX již nepřáli návštěvy starších dětí matky u navrhovatelů doma (Vánoce, narozeniny), přestože do té doby kontakty probíhaly standartně, a to z důvodu, že se jim narodila vlastní vnučka. Navrhovatelé jsou sice pokrevními příbuznými nezletilé XXXXX, nicméně dle názoru rodičů, není naplněna podmínka zákona, že by nedostatek styku nezletilé XXXXX s jejími prarodiči znamenal pro nezletilou výraznou újmu. Naopak, dle názoru rodičů, by nezletilá mohla obnovením styku s prarodiči, a to zejména se svou babičkou, dojít k citové újmě. Je nutno si uvědomit, že zatímco nyní nezletilá XXXXX žije ve šťastné rodině při zachování širších rodinných vazeb, které lze označit za „zdravé“, při obnovení kontaktu s prarodiči, a to pouze na podkladě soudního rozhodnutí, se vztahy v nejbližším okolí nezletilé natolik zhorší, že to bude mít na její vývoj jistě negativní vliv. Rodiče nezletilé XXXXX jsou hlavními nositeli rodičovské odpovědnosti, zatímco prarodiče se na rodičovské odpovědnosti nepodílí. Rodiče tak mají primárně rozhodovat o tom, s kým se bude nezletilá stýkat a v jakém rozsahu. Jak konstatoval Ústavní soud v nález ze dne 30. 8. 2021, sp. zn. I. ÚS 1081/20, základním kritériem pro stanovení styku nezletilce se třetími osobami a jeho rozsahu, je vždy nejlepší zájem dítěte. Rodiče nezletilé zdůrazňují, že s ohledem na vztahy v rodině a stanovisko nezletilé, je jakákoli změna rozsudku soudu I. stupně proti zájmům nezletilé. Rodiče jsou přesvědčeni, že v řízení před soudem I. stupně bylo prokázáno, že navrhovatelé, a to zejména navrhovatelka a), se dlouhodobě nevhodně a v podstatě až zle vyjadřují o matce, když v důsledku i této skutečnosti a chování navrhovatelky a), došlo k naprostému rozpadu rodinných vztahů. Jakékoliv násilné rozhodnutí soudu o vynuceném kontaktu prarodičů s nezletilou bude mít pro vzájemné vztahy a pro rodinnou pohodu nezletilé opět pouze negativní důsledky. Závěrem právní zástupkyně rodičů navrhl, aby odvolací soud napadené rozhodnutí soudu I. stupně jako věcně správné potvrdil.
4. V následných replikách obě strany pouze argumentačně podpořili uplatněnou argumentaci.
5. Kolizní opatrovník v písemném vyjádření k odvolání navrhovatelů sdělil, že setrvává na svém stanovisku k dané věci, které již prezentoval v rámci řízení před soudem I. stupně se závěrem, že není v zájmu XXXXX, aby byl soudně upraven její styk s prarodiči. Pokud by k němu došlo, obává se toho, že by mohlo dojít k podstatnému negativnímu působení na primární rodinu XXXXX, k narušení fungování rodiny a tím k ohrožení vývoje samotné XXXXX. Kolizní opatrovník tedy uzavřel, že pro stanovení styku prarodičů s XXXXX nejsou splněny zákonné předpoklady.
6. Poté, co odvolací soud dospěl k závěru, že odvolání bylo podáno včas, oprávněnými subjekty, proti rozhodnutí, proti němuž je odvolání přípustné, přezkoumal napadené rozhodnutí soudu I. stupně, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž dovodil, že odvolání navrhovatelů důvodné není.
7. Podle ustanovení § 927 o. z. právo stýkat se s dítětem mají osoby příbuzné s dítětem, ať blízce či vzdáleně, jakož i osoby dítěti společensky blízké, pokud k nim dítě má citový vztah, který není jen

přechodný, a pokud je zřejmé, že by nedostatek styku s těmito osobami pro dítě znamenal újmu. Také dítě má právo se stýkat s těmito osobami, pokud tyto osoby se stykem souhlasí.

8. Podle čl. 5 odst. 1 Úmluvy o styku s dětmi (sdělení č. 91/2005 Sb., Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o styku s dětmi) pokud to je v nejlepším zájmu dítěte, lze rozhodnout o styku mezi dítětem a osobami jinými než jeho rodiči, které mají s dítětem rodinná pouta.
9. Podle čl. 8 odst. 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (sdělení č. 209/1992 Sb., Federálního ministerstva zahraničních věcí a Protokolů na tuto úmluvu navazující) státní orgán nemůže do výkonu tohoto práva zasahovat kromě případů, kdy je to v souladu se zákonem a nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných.
10. Podle čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte (sdělení č. 104/1991 Sb., Federálního ministerstva zahraničních věcí o Úmluvě o právech dítěte) zájem dítěte musí být předním hlediskem při jakékoli činnosti týkající se dětí, ať už uskutečňované veřejnými nebo soukromými zařízeními sociální péče, soudy, správními nebo zákonodárnými orgány.
11. S přihlédnutím skutečnosti, že pro rozsudek je rozhodující stav v době jeho vyhlášení (viz ustanovení § 154 odst. 1 o. s. ř.), odvolací soud doplnil dokazování zprávou kolizního opatrovníka nezletilé ze dne 12. 8. 2025, obsahující zejména osobní pohovor s nezletilou XXXXX, realizovaný dne 5. 8. 2025.
12. Z této zprávy kolizního opatrovníka nezletilé bylo zejména zjištěno, že situace je obdobná jako v době rozhodování soudu I. stupně. Dle sdělení matky je XXXXX šťastně a naplněné dítě, kterému nic nechybí, netrpí ne kontaktem s navrhovateli (prarodiči). Rodiče dávají dceři volný prostor k tomu, pokud by se chtěla s prarodiči jakýmkoliv způsobem zkontaktovat, ať už přímo či nepřímo, tomuto nebrání a umožnili by jí to. XXXXX však o toto zájem neprojevuje. Mezi rodiči a navrhovateli probíhá komunikace pouze mezi právními zástupci obou stran. S XXXXX proběhl opakovaně osobní pohovor dne 5. 8. 2025. XXXXX byla seznámena s předmětem odvolacího řízení, byly jí poskytnuty příslušné informace, připomenut průběh soudního řízení, role opatrovníka, postavení samotného dítěte v řízení, vše přiměřeně s ohledem na její věk. XXXXX uvedla, že u soudu být nechce, její vyjádření má být sděleno prostřednictvím opatrovníka. Při pohovoru na téma kontaktu s prarodiči sdělila, že *„to má úplně stejně. Nechce být s prarodiči v kontaktu, ani si volat, je šťastná tak, jak to je. Kdyby byl stanoven nějaký kontakt s nimi, bojí se toho, že by jí to mohlo narušit její aktivity. Má jich hodně, spoustu kamarádů, kroužky, koně. Kdyby ona sama chtěla, řekla by si o kontakt s nimi, rodiče by jí to dovolili. I se jí sami ptali, zda by se s nimi chtěla vidět, zavolat, řekla jim, že ne.“*
13. Ani jedna ze stran nevznesla při jednání odvolacího soudu dne 4. 9. 2025 žádný návrh na doplnění dokazování.
14. Po takto provedené aktualizaci skutkového stavu věci lze uzavřít, že ani v průběhu odvolacího řízení nedošlo k žádné podstatné změně poměrů, která by odůvodňovala změnu napadeného rozhodnutí soudu I. stupně. Jak vyplývá z ustanovení § 927 o. z. ve spojení s výše uváděnými mezinárodními úmluvami, jimiž je Česká republika vázána, k soudní úpravě styku s prarodiči lze přistoupit za kumulativního splnění těchto podmínek: ad 1) pokud má nezletilé dítě k prarodičům citový vztah, který není jen přechodný, ad 2) pokud by nedostatek styku s prarodiči znamenal pro nezletilé dítě újmu a ad 3) pokud je úprava styku s prarodiči v nejlepším zájmu nezletilého dítěte.
15. Podle ustálené soudní judikatury, pro dítě je právo na slyšení v opatrovnických věcech důležité v tom, že mu dává pocítit, že není jen objektem a pasivním pozorovatelem událostí, ale že je důležitým subjektem práva a také účastníkem řízení. Ústavní soud opakovaně zdůraznil, že je třeba zabránit situacím, kdy je nezletilé dítě považováno za pouhý objekt, o kterém rozhodují jiní. Dítě je subjektem práva a účastníkem řízení a s tím souvisí jeho právo být v tomto řízení slyšeno a

projevit své stanovisko, jež mu umožňuje, byť jen do určité míry, vyrovnat nerovné postavení k rodičům a dalším účastníkům řízení. Srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 2. 4. 2009, sp. zn. II. ÚS 1945/08, nález Ústavního soudu ze dne 26. 8. 2010, sp. zn. III. ÚS 3007/09, či nález Ústavního soudu ze dne 28. 2. 2018, sp. zn. II. ÚS 2866/17. Nezletilá XXXXX se na téma kontaktu s prarodiči naposledy vyjádřila dne 5. 8. 2025 při pohovoru s kolizním opatrovníkem tak, že „*nechce být s prarodiči v kontaktu*“ (viz bod 12. odůvodnění tohoto rozsudku).

16. K meritu věci odvolací soud zdůrazňuje, že prarodiče dítěte mají specifické postavení mezi příbuznými, neboť po rodičích jsou většinou nejbližšími osobami nezletilého dítěte. Základem rodinných vazeb je tradičně právě biologické pouto pokrevního příbuzenství mezi členy rodiny, proto má dítě právo na rodinnou vazbu s prarodiči, pokud byla vytvořena, neboť prostřednictvím styku se realizuje právo na rodinný život.
17. Z hlediska skutkového stavu věci bylo v průběhu řízení před soudem I. stupně i před soudem odvolacím zjištěno a prokázáno, že do data 25. 3. 2023 prarodiče fakticky vykonávali péči o nezletilou XXXXX, tj. o biologickou vnučku se starali, svou péči ji ovlivňovali a obohacovali. Od data 25. 3. 2023 v důsledku vážného rodinného konfliktu se obě rodiny přestaly stýkat a poměry mezi nimi se staly a nadále zůstaly vyhrocenými. Z opakovaných vyjádření nezletilé XXXXX bylo zjištěno, že nedostatek styku s prarodiči jí žádnou újmu nečiní.
18. Odvolací soud zdůrazňuje, že nezletilá XXXXX má nepochybně k prarodičům citový vztah, který není jen přechodný, avšak o styk s prarodiči nejeví zájem s ohledem na tvrdý rodinný konflikt, v němž se bez vlastního přičinění ocitla. Nedostatek styku s prarodiči jí nečiní žádnou újmu, s ohledem svůj věk (XXXXX let) má též jiné priority a zájmy, které ji naplňují a umožňují ji prožívat šťastné a pohodové dětství, aniž by byla zapojována negativních vztahů mezi rodiči a prarodiči ze strany otce.
19. S přihlédnutím k výše uvedené argumentaci lze uzavřít, že zájem nezletilé XXXXX brání tomu, aby byla ke styku s prarodiči nucena soudním rozhodnutím. Vzhledem k jejímu věku a jejím názorům by takový postup mohl být více než kontraproduktivní, proto odvolací soud apeluje na obě strany sporu, aby se snažily vzájemné neshody urovnat tak, aby jejich rodinné vztahy byly v budoucnu realizovány přirozeně bez ingerence státu.
20. K výše uvedenému srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 30. 8. 2021, sp. zn. I. ÚS 1081/20, bod 22. „*Jak již Ústavní soud opakovaně potvrdil, základním kritériem (a to nejen při stanovení rozsahu styku, ale i při zjišťování, zda vůbec je dáno právo na styk) je nejlepší zájem dítěte (srov. např. usnesení ze dne 30. 8. 2016 sp. zn. II. ÚS 2465/16 nebo usnesení ze dne 18. 10. 2016 sp. zn. I. ÚS 1901/16). To potvrzuje také komentář k občanskému zákoníku [Hrušáková, Milana a kol. Občanský zákoník II. Rodinné právo (§ 655–975). 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 1063.] i důvodová zpráva Rady Evropy k Úmluvě o styku s dětmi (samotný čl. 5 odst. 1 Úmluvy o styku s dětmi ostatně nejlepší zájem dítěte určuje jako podmínku stanovení styku dítěte s dalšími příbuznými). V právě uvedené důvodové zprávě k Úmluvě o styku s dětmi (Rada Evropy. Explanatory Report to the Convention on Contact concerning Children. Štrasburk, 2003, s. 12) se však také uvádí, že pokud styk s širším příbuzenstvím vede k rodinnému napětí (family friction), nemusí být již styk v nejlepším zájmu dítěte, což ostatně potvrdil i Ústavní soud ve své rozhodovací činnosti (srov. usnesení ze dne 27. 8. 2008 sp. zn. I. ÚS 2750/07 a usnesení ze dne 22. 1. 2015 sp. zn. III. ÚS 3694/14).“*
21. Prozatím, tj. ke dni rozhodování odvolacího soudu tedy zákonné předpoklady pro zásadní změnu rozhodnutí soudu I. stupně zjištěny nebyly, tudíž za použití ustanovení § 219 o. s. ř. odvolací soud napadený rozsudek soudu I. stupně jako věcně správný potvrdil, neboť je v nejlepším zájmu nezletilé XXXXX.
22. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení je odůvodněn ustanovením § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 23, věta první, zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „*z. ř. s.*“) a bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení. Odvolací soud zejména zohlednil, že se jedná o řízení v opatrovnické věci, které

mohlo být zahájeno i bez návrhu, současně nebyly zjištěny žádné výjimečné okolnosti, které by odůvodňovaly přiznání náhrady nákladů řízení některému z účastníků, navíc obě právní zástupkyně rodičů se náhrady nákladů odvolacího řízení výslovně vzdaly.

23. Jen pro úplnost odvolací soud uzavírá, že výše citovaná rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na <https://nalus.usoud.cz>.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné (ustanovení § 30 odst. 1 z. ř. s.).

Brno 4. září 2025

JUDr. Radima Gregorová, Ph.D.
předsedkyně senátu